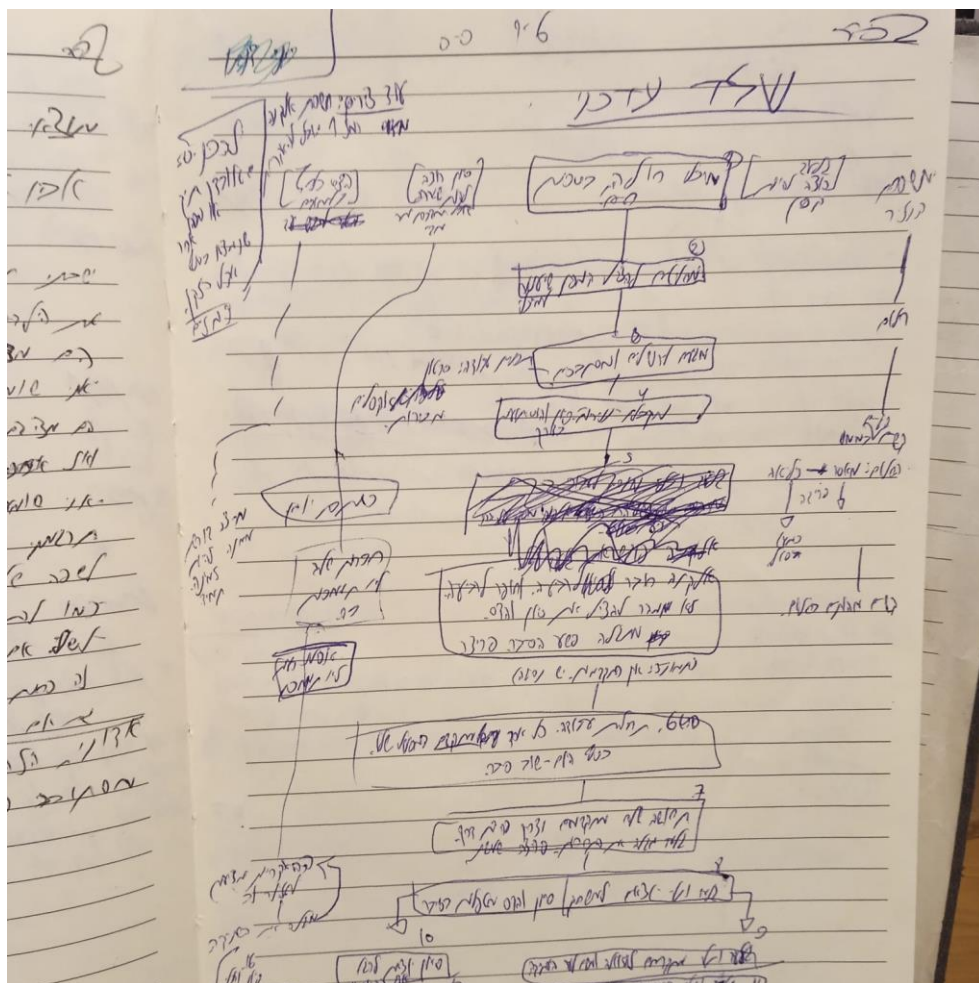

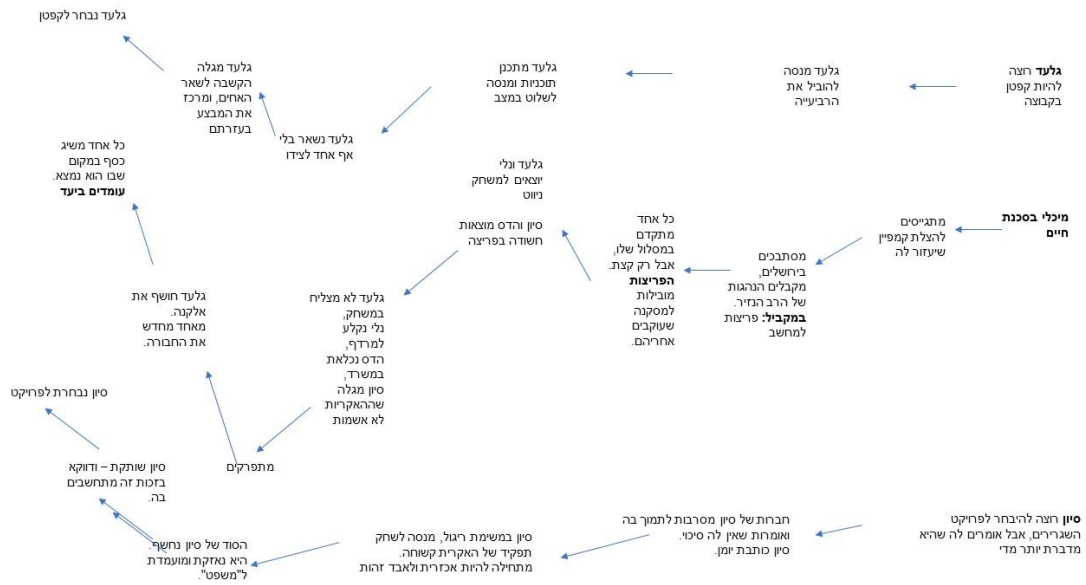
סודות בין השורות - דף מספר 1 - בונים עליה!

דוגמה 1: שלד עלייה

קודם כל, אני רוצה להראות לכם איך נראה מבנה של עלייה כשאני בונה אותו. בהתחלה הוא די מבולגן, אבל אולי תוכלו לקבל ממנו רושם כללי. למעלה: איך נראה השלד בתור טיוטה במחברת שלי. למטה: שלד מתקדם יותר, שלצורך ההדגמה (כדי שתצליחו לקרוא משהו...) העברתי למחשב.

והנה השלד, בגרסה טיפה יותר מסודרת:

דוגמה 2: לדעת איך הסיפור ייגמר

הקטע הבא לקוח מאמצע הספר "סודות בין הסמטאות". בעיקרון, הוא לא ממש מקדם את העלילה. גיבורי הספר מנסים להציל קמפיין התרמה של עמותה, וכשהם מגיעים למשרד של העמותה - מתנהלת השיחה הבאה.

מה הוא בכל זאת נותן לעלילה?

מבחוץ, הדירה בבניין העתיק לא נראתה כאילו שוכן בתוכה משרד. כשגלעד והדס נכנסו, הם גילו שגם מבפנים זה לא בדיוק משרד פאר. קירות מתקלפים, ריהוט ישן מברזל מחליד ושולחנות לא מאוישים העידו שלעמותה הזאת באמת אין הרבה תקציב.

מזכירה שישבה ליד שולחן קרוב לכניסה, ולמעשה הייתה הדמות היחידה שנראתה שם, הסתכלה לכיוונם.

"שלום", אמרה בחיוך, "מי אתם?"

הדס חשה מבוכה קלה, אבל גלעד זקף את גבו ודיבר בביטחון. "אני גלעד, וזאת אחותי הדס. נחשפנו במקרה למבצע ההתרמה שלכם, ורצינו לעזור".

"לעזור?" שאלה המזכירה בתימהון. "הייתי שמחה, אבל לצערי אין לנו כרגע תקציב לעוד עובדים..."

"לעזור בהתנדבות, התכוונתי", הבהיר גלעד. "אנחנו במקרה מכירים ילדה אחת שהעמותה תומכת בה, וחשוב לנו שהמבצע יצליח, כדי שיהיה אפשר להציל את החיים שלה".

"מה אתה אומר!" קראה המזכירה בהתפעלות. "איזו רוח התנדבות, יישר כוח! אני אקרא למנהל המשרד, תדהר. הוא גם אחראי על החמ"ל של מבצע ההתרמה. הוא צריך לקבל אתכם בשמחה".

"באמת?" שאל גלעד.

"הוא צריך. האם הוא באמת יקבל אתכם בשמחה? זאת כבר שאלה אחרת", אמרה המזכירה. יותר מזה היא לא פירטה, והלכה לקרוא למנהל.

איש צעיר, עם שיער שחור ומעט שערות לבנות, משקפיים עבים, חליפה שחורה ועניבה, הגיח פתאום מחדר פנימי. "כן, מי אתם?" שאל.

"אני גלעד, וזאת אחותי הדס", חזר גלעד על ההסבר. "נחשפנו במקרה למבצע ההתרמה שלכם, ורצינו לעזור. אנחנו..."

"אין לי זמן לשיחות ארוכות, דבר קצר", אמר תדהר בקצב. "מה אתם רוצים?" גלעד לא ידע איך לענות. הוא ידע מה הוא רוצה להגיד, אבל לא ידע איך לקצר את זה. אם משפט אחד נחשב שיחה ארוכה, לכמה מילים הוא אמור לתמצת את ההסבר שלו? "להתנדב בעמותה", הצליח גלעד לענות בשתי מילים בלבד. תדהר הסתכל על שניהם.

"להתנדב? במה?" "אני יכולה לעזור בעבודה עם טבלאות אקסל. אני רואה שאין לכם הרבה אנשים כאן, אז אני יכולה לנהל מעקב אחרי אנשים שהתקשרתם אליהם..." "אמרתי בלי שיחות ארוכות", דרש שוב תדהר. "בימים לחוצים, לא צריך יותר משבע מילים". "סליחה, אנחנו לא רגילים לספור מילים..." התנצל גלעד. "כשמתעסקים בתרומות, צריך לספור כל דבר", אמר תדהר. הוא עצר וחשב מעט, כאילו גילה שאמר רק שש מילים, ומותר לו להתפרע עם עוד אחת. לבסוף אמר, "שבו". "איפה?" שאלה הדס. "ומה לעשות?" "יוספה, טפלי בהם את. אני קצר בזמן", אמר תדהר, וכהרף עין חזר לחדר הפנימי שממנו הגיח.

אז למה הכנסתי את השיחה הזאת? בהמשך החוג נדבר על עיצוב דמות, והקטע הזה חשוב לעיצוב דמותו של תדהר.

אבל מעבר לעיצוב דמות רגיל, כאן חשבתי על סוף הסיפור. בסוף הסיפור צריך לחשוף את העובדה שתדהר הוא נבל ומושחת. אז גם עכשיו אין צורך לדבר איתו, צריך לבנות לאט לאט את התדמית השלילית שלו. בהתחלה הוא ייתפס כסתם טיפוס קשוח וחמוץ, אבל עם הזמן הרושם השלילי כלפיו יתחזק, עד שיתגלה פרצופו האמיתי. זו דוגמה למצב שבו הידיעה איך הסיפור יסתיים משפיעה על כתיבת אמצע הסיפור.